

A holtág rekultivációk mellékterméke, a kotrási iszap környezeti szempontú értékelése: az Atkai Holt-Tisza üledékének vizsgálata

Tamás Margit, IV. évf. geográfus, SzTE TTK
Vavra Áron, IV. évf. geográfus, SzTE TTK

Témavezető(k): **Dr. M. Tóthné Dr. Farsang Andrea** egyetemi docens
SzTE Természeti Földrajzi és Geoinformatikai Tanszék

A Dél-Tisza vidéken az 1846-ban kezdődő vízrendezési munkálatok következtében számos holtág keletkezett, melyek napjainkban az alföldi táj jelentős természeti értékei, illetve kiemelt fontosságú rekreációs területei. Az antropogén tevékenységek hatására azonban leromlott a holtágak állapota, melyet a vizek minőségének romlása, a medrek feliszapolódása, a tavak előrehaladott eutrofizációja, valamint az üledék megemelkedett nehézfém-tartalma mutat. Ezen folyamatok feltárása, a holtágak állapotfelmérése és rekultivációja csak az utóbbi években került előtérbe.

Kutatásunk során a Dél-Tisza völgyi holtágak szennyezettségét hasonlítottuk össze iszapminőség alapján, vizsgálva a mentett oldalon és a hullámtéren elhelyezkedő holtágak közötti eltéréseket. Részletesebben vizsgáltuk az Atkai Holt-Tiszát, mely kutatás során talaj-, talajvíz-, és iszapmintákat gyűjtöttünk, hogy ezekből következtessünk a holtág hullámtéri és mentett oldali részének, valamint ezek környezetének állapotára.

A holtág állapotának felmérése során célunk, hogy feltárjuk:

- a szennyező anyagok akkumulációjának mértékét,
- a szennyező anyagok forrását,
- a holtágak és környezetük egymásra hatását,
- holtágak rekultivációjának, illetve a kotrási iszap kihelyezésének lehetőségeit.

Munkánk során az adatgyűjtést és a mintavételezést követően laboratóriumi méréseket végeztünk, melyek folyamán vizsgáltuk a minták Arany-féle kötöttségét, pH értékét, nehézfém-, szervesanyag-, és össznitrogén-tartalmát.

A kapott eredményeinket a felszín alatti vizekre, a földtani közegre, illetve a szennyvíziszapok kihelyezésére vonatkozó hatályos jogszabályok alapján értékeltük.